

:NM

עין משפט
נר מצוה

א [מ]י יד תה' ענה
הכס כ):
ב [מ]י יד תה' ענה
שכית ה' ב כמ
עשן פט טש"ע ח"ת פ'
לא טש"ע ח):
ג [מ]י יד תה' ענה
הכס כ):
טו"ח מ' ט' עכ):

רבינו חננאל

חייב. רבי יוחנן אומר:
משנה כלומר אין זה יכול
למד מה שרש אומר
חנם כל המומר שרש
שהו חייבה רשד בשומר
הששען על גנוב שרש
שרדו גנוב שרש שרש
השולמי כהל שומר שרש
שטותן שטות גנוב ומצא
שאר שרש שומר שרש
שומר שחייב בשומר שרש
גנביהן כך חייב אומר
כל שרש על דין שרש א
מכסל ועוד אר שרש ילמד
א כי מכובד שרש שרש
כל בשומר שרש שרש
שומר שרש מכסל שרש
למפרע הכי שרש שרש
חנם ושומר שרש שרש
הפקדון שרש ברס ושעו
שננוב שומר שרש שרש
שלש דין שרש שרש
גנביהן ומכרדו שומר
חנם אר שרש שרש אר
ששבע שגנוב חלאך שרש
כא ערס שרש שרש
הלקל לא לו שרש שרש
חלאך לא מזה הלכך שרש
בכחוריהן שרש שרש
שליחתו כי צריכה שרש
לעמוד שרש יוחנן, ורבא
חלאך בתרא שרש שרש
צריכה [שרש]. חלאך שרש
רבא לא תאמר שליחת
רבא כל בשומר חנם אר
בשומר שרש יוחנן שרשאל
חלאך כל מכובד שרש
בשאל כלל, כך מידושה
לא תאמר שליחתו יר אר
בשאל כלכל אר חלא
צריח לנחול אר בשומר
חנם אר בשומר שרש
ויבאר יוחנן דין שרשאל
חלאך נאמר ברק חלאך
שאין צריכה שרש שרש
תאמר יר רבא דין חרין
שליחתו חרין ומפשה
היא שליחתו אר רבכבא
שומר חנם ושומר
שרש ואפי' שרשאל וכי
שרש יר מוסף על שרש
רשאלן וכו' וכו' בשלשטן
כתבא שליחתו יר חרין
חלאך חלאך לר, וכו'.

(ה) נראה דל"ל פטור מאינשין.

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

לומר דף שליחות יד אינה צריכה חסרון. וא"ת המינה שומר
שכר לאימור קהל להבי אלף בשומר חנם מני"ל אי משומר
שכר מה לשומר שכר שכן חייב בגנבה ואבדה וי"ל כיון דשליחות
יד חייב במהרהורו אכן זה אלף גילוי מילתא למילף דין של זה בזה:
קרנא במא שבועה. וא"ת ורבי

וראני אומר אינה משונה ומאי משונה לא
תאמר שליחות יד בשומר שכר ותיתי
משומר חנם ומה שומר חנם שפטור בנגבה
ואבדה שלח בה יד חייב שומר שכר שחייב
בנגבה ובאבדה לא כל שכן למאי הלכתא
בתבניתה רחמנא לומר לך שליחות יד
אינה צריכה חסרון ואני אומר אינה משונה
כבר^א אלעזר דאמר דא ודא אחת היא מאי
דא ודא אחת^ב משום דאיכא למפרך
מה לשומר חנם שכן משלם תשלומי כפל
במטען מטענת גנב ומאן דלא פריך סבר
כרנא בלא שבועה עדיפא מכפילא בשבועה
רבה אמר לא תאמר שליחות יד לא בשומר
שכר ולא בשומר שכר ותיתי משואל ומה
משואל דלדעת בעלים קא עביד^ג *שלח
ובה יד חייב שומר חנם ושומר שכר לא
יכל שכן למה נאמר חדא לומר לך שליחות
יד אין צריכה חסרון ואידך שלא תאמר
דיו לכא מן הדין להיות כדון מה שואל
בבבעלים פטור אף שומר חנם ושומר שכר
בבעלים פטור ולמאן דאמר שליחות יד
צריכה חסרון הני תרתי שליחות יד למה
לילי חדא שלא תאמר דיו לכא מן הדין
להיות כדון ואידך לכרתנא^ד ונקרב בעל
הבית אל האלהים לישבועה אתה אומר
לישבועה או אינו אלא לדין נאמרה שליחות
יד למטה ונאמרה שליחות יד למעלה
מה להלן לישבועה אף כאן לישבועה:
מתני'

בשגורה ומתה כו' אדרבה היא הנותנת דמשי שהוא חמור פטר
הגגבה כדי לחייבו כבשל ופי' מה דפרישתיה אחי שפיר וא"ת
לדור' יוחנן דסבר הנה דמשל עבדין שפירא וגם סבר דיוסף פסוק
ההוא (ויק' ד' וס) בני שומר אבדה לה' יוחנן דלמסיו
מוזין גב הוא אם אן קנגה וכפדה בשלם מי"ל דמי פסר בשלם
לשומר שזכר שכן קל בלמסיו מוזין ויומשיני לטסיו
מוזין גב הוא ארבעות אמות קרנא קל בשומר עדיפא וי"ל דלר'
יוחנן נפקא ליה מוכי ישאל וי"ו מוסיק על ענין ראשון וכד"ג יליף
לענין פסור בענינים ווא"ג דרבי יוסי כדבי הנורא הוא
הנה וסבר דקרנא עדיפא וכן ברייתא דרש"י (פס' ד' ס) סבר
דקדקתא עדיפא או לטסיו מוזין גזל הוא ו"ו יוחנן פליג דמריהו
הוא לא קמי' דר' יוחנן סבר כהנה דהכוס (ויק' ד' ס) דקמרי לא
אמרת בשומר חנם סכן משלם כל כך שזה כה יד חייב
דקמי' אשקמיה וי"ו יוסי כר' הנורא:

דבא אמר לא תימא שליחות יד בך. פרש"י דקבר אפילו כרבי
אלעזר ואין להקשות לפרושה הא דקאמר ואידן שאלה אמר
דין וזה תרתייבא לרבי לאינה חריבה חסרון לר' אלעזר דהא לא
יליף שומר שכן משומר חסד דהא כהי פריך ולמ"ד (שליחות
יד) חריבה חסרון תמי לא לי ולדעיה לא ילפינן חד מחבריה
אפילו הכי לא מוקמינן תרתייבא לדיו והיינו משום דפר"ל דכיון
דשליחות יד חייב בדרבא גליי מלחא בעלמא למליף דין של ו
בעלמא יד יומר דרבא כל הפרש דהא דאמר ר"א לא דול אחס
הוא לא שפירא חריב לגופיהו בדרבמינן אלא שפירא מיתומין
דגמר להו משאלא וקבר רבא קרנא עדיפא ושפיר גמר שומר שכן
משומר חסד כגויי בעלמא זה מזה מיהו בריחא דהכונס (סס) קברה
דלא ילפינן זה מזה דקמיין לא אס אמרנא בשומר חסד כו';
הדא אומר (אך שליחות יד) אין צריבה חסרון. וזה"ש וילף
משאל לאינה חריבה חסרון דמשעת משיבה חייב באומיה
קורדוס מחבירו כ"ש שומרין שמשכין להשתמש שלא מדעת בעל
אפילו נשתמש בה לדעת כן שאלה ואלו לאוקמה ביכלא אכל
לא ילפינן משאל אלא משיבה ש"ס חסרון. **הדא** אומר
ילף שפיר (אך) לכתמינא ליה שיש כל כן מינוס

רבי יוסי בן גוריון רביה ואמר אף
 רבנן יוסי בן גוריון מדרש חמיה
 א קמא לא חסך אדעמין לחייבה
 ואחאמר וקרב בעל הבית וגו' בשומר
 שבר כחיי שנועם ה' תהיה וגו' א
 ואחאמרין בשאול (למן דף 75:) פרשה
 ראשונה ואחרי בשומר חנם שניה
 בשומר שבר וכחיי שנועם וכלל
 שלח האם שלח ממחיר דברים
 שהוא פטור עליהם כגון שומר חנם
 כיצד נגבה בין לחוסין דמשלח
 כן קנאה וקמה שרמותו ושומר
 שבר פטור צמת או שבר או שבה
 דהיינו לחוסין: שומר חנם אפסור.

כל וזמן שלא שלח בה די דרכיבי א"ל
לא ימצא הגגז ונקרב ביה דכשבע
שלא שלח בה די אלא פסע בשמיירו
ופטור בראמירין לקמן בשמעתין
האי ונקרב שביעה הוא: שומר
שכר שתיב בגגזה ואכדא. דפרשה
כיהיב צו נאמרה וכתיב בה אס בגג
יגבז כ"ג: א"ל כ"ש: שסא שלח בה
די חייב בלאונסין: דא ודא אסא
היא. כמשמעה על זו קך משמעה
של זו לפי שמעיה האסרה ואין כלן
מקרא יתר: מאי דא ודא אסא היא.
למה שמיהן שוות הלא לא האסרה
השביעה: שומר חנם ששומר עלמו
השביעה. כלומר גבז גבז ממני
ובלא עדים שהיא אללו נגבזה משמיה
כפל דכתיב אס לא ימצא הגגז וגר"א
ודרשין בבבא קמח (דף צ"ג) אס
לא ימצא כמה שאמר אלא שהיא
עלמו גבזו מה כתיב אחרייו אשר
ירשעוין אלהים ישלם שנים. אבל
שומר שכר אינו משלם כפל שא
טען גגגזה משלם ששם שרי הוא
חייב גגגזה וטענה אחרת אינה

באל שבוה עדיפא מכילא כבוהה.
עד שלא נצטע לשקר במקום שזמר
היה שמומר וזא שזעם שמשלם כפל ומדה
אדא שנגנבה חסדו שזעם שהאז גנבה
גנב לאחר שבוהה אחריי בדלקמן
לרבי אלעזר נמי אחיא דלא תימא
הסבור באונסין כשביל שכל האה
שלי: (ד)ומה (שול) שלדעם בעלים.
שלי באונסין: שומר חנם ושומר
לנאכתן שלא לדעת בעלים לא ר"ש
לחמרה. בשמיה: דוא לומר נך
שלי: ואידך האמורה בשומר שוכר:
לא ואחרך בשאר שומרין ולמדה
די דשומרין שזעם מדין שולל להיות
מנו כחיי לא ישלם אונסין אף שומרין
וער כתב קהל יתירה לחייבי פליני
והוא אהבה כבולה: לנבוהה. והכי
לחמרה שנגנבה אלל הוא גנבה והכי
הוא נצטע לשקר ואח"כ בוא עדים
כפל: אהא אומר. קרינה לנבוהה
שמשעה שטען כז"ד וגנבה אה"פ
אף עדים: נאמר ליתוסף די למסר.
עדים בין שניהם אם לא שלח:
ונקרב בעל הבית אל האלהים אם
למדנו שזין משלמין כפל ע"י טענת
דזנו שנפטר מגנבה ואזנה כבוהה:
מחיי

פ' השואל (לקמן דף נט.) גבי שואל
וא כיון דמושך לרעת בעלים חשיב
ר נשחמש בשביל משיכה לבדה לכך
אינה צריכה חסרון דלריכי מרזייהו
מלאכת רעהו:

מסורת הש"ס

(א) ולקמן נד: ב"ק נז:.
(ב) ב"ק סג: (ג) (שמות כב:),
(ד) רש"ל מ"ז, (ה) מהר"ם,
(ו) ל"ל משני בלא ו', ר"ת,
(ז) מהר"ם.

תורה אור השלם

וְאִם לֹא יִמָּצָא הָאֵבֶן
וְנִקְרַב בְּעַל הַבַּיִת אֶל
הָאֱלֹהִים אִם לֹא שְׁלַח
יָדוֹ כְּמִלְאֶכֶת רָעָה:
שְׁמוֹת כ"ז

הגהות הב"ח

(א) גם' אחת היא משום
לחיצה: (ב) שם דשלה
כה יד:

מוסף רש"י

וּקְרַב וְגו' לְשִׁבְעָה
שִׁינִן שְׁעוֹן וְגוֹנֵן מִחֵת
הָאִם שִׁינִן שְׁעוֹנָה וְיִשְׁכֵּן
זִכְרָא ^(ל'כ) אִרְאִי
אֵלֶּם לְדָרֶךְ.
דְּרֹמָה מִנֵּן שְׁעוֹנִן נִגְנָה
יִלְנֵן. דְּהֵאִי קִרְא כְּשׁוֹמֵר
חֲסֵן מִיכֵן דְּלִמְרִינִן
כְּשׁוֹמֵל קִרְנָה בְּלֵא
שְׁבֻרָה עִדְיָא מִכְּפִילָא
כְּשִׁבְרָה. דְּכָל
כְּשׁוֹמֵרִין עַד שִׁשְׁנֵן לִשְׁקֵר
שְׁנִנְגָה הִימֵנו, וְהִזְכִּיר חֲלוֹ
עִידִין, הִלְכֵן קִנְיָא מִשְׁסֵן
שְׁנוּעָה אֶדְנֵסְיָא דְּרִמְנָה
(סו' ע"ג)